

VERBINDEN

Beste mensen,

Bovenstaande titel zegt alles en is hetgeen waar wij allemaal continu mee bezig zijn. Alle veranderingen die nu plaatsvinden, waarbij niets meer zeker is voor niemand, zullen uiteindelijk leiden tot een andere werkwijze in de zorg. Een zorg waarbij respect, zelfredzaamheid en verantwoordelijkheid vanzelfsprekend zijn. Een zorg waarbij de verbinding tussen zorgvragers en zorgverleners ervoor zorgt dat vertrouwen kan groeien en er daadwerkelijk geluisterd wordt naar de, ook vaak onderliggende, vraag van patiënten, cliënten en hun familieleden. Het kan anders en het moet anders in de zorg.

Voordat het zover is worden we geconfronteerd met veel onduidelijkheid en onzekerheid, zeker ook voor hardwerkende individuen in de zorg. "Wat betekent dit nu voor mij en blijft mijn baan eigenlijk wel bestaan?"

In heel NL zien we nieuwe, vaak particuliere, projecten ontstaan met als doel zorg verlenen vanuit de basis waarbij de patiënt/ cliënt en zijn of haar familie niet centraal gesteld worden, maar als partner participeren in het gehele zorgproces.

Voor ons als bedrijf betekent het dat we des te scherper voor ogen hebben waar wij in deze ontwikkelingen een meerwaarde bieden. Op welke manier kunnen door inzet van ons kosten verlaagd worden en kan de basis versterkt worden?

Verbinding met onze klanten is voor ons vanzelfsprekend en dagelijks ontstaan er nieuwe verbindingen met partners binnen en buiten de zorg.

De olievlek van belevingsgerichte zorg en sociale innovatie is zich aan het uitbreiden en zal, in onze ogen, de basis zijn van toekomstige menswaardige en betaalbare zorg.

In deze nieuwsbrief presenteren wij u allereerst de verschillende mogelijkheden om onze belevingstrainingen en trajecten te integreren binnen de bestaande ontwikkelingen. Daarnaast maakt u kennis met onze nieuwe samenwerkingspartners waardoor versterking van beide partijen en als laatste, zoals u van ons gewend bent, een aangrijpend verhaal uit de praktijk.

Als we ons verbinden en samen sterk maken zullen de uitdagingen van nu leiden tot zorg die verleend wordt vanuit het hart. Wanneer dit plaatsvindt vanuit systemen die bottom- up zijn ontstaan zal bij iedereen het vertrouwen groeien en wordt het werken in de zorg weer een vak waar we allemaal trots op kunnen zijn.

Daar gaan we voor!

Vriendelijke groet, namens het gehele team;
Lieke du Bois

De Keerzijde
Campagneweg 1
4761 RM Zevenbergen
T: 0168-45 60 87/ 06-150 76 672
E: info@dekeerzijde.com
I: www.dekeerzijde.com

Sinds kort ook op Facebook te volgen onder
De Keerzijde BV. Graag een bezoek en like van u!

Vergadering in Almere, geen tijd om te eten.
Dan maar op straat voor kantoor: warme
pasta met zalm, garnalen en kruidenkaas.
Heerlijk! Kom we gaan weer!

Wat is De Keerzijde?

Een trainings- coachingsbureau gespecialiseerd in ervaringstrainingen voor de zorg werkzaam in heel NL.

Tijdens de training ervaren deelnemers aan den lijve hoe het is om zorgafhankelijk te zijn.

Zij worden gedurende 8 uur zelf verzorgd, verpleegd en begeleid door ons team ervaren verzorgenden en verpleegkundigen. Geen rollenspel of theater, maar een bijzondere persoonlijke ervaring.

Aansluitend vindt een interactieve training plaats ten behoeve van een gedegen voorbereiding en borging na het opdoen van de ervaring. Bewustwording, bejegening, borging en teambuilding samengevat in één training.

De Keerzijde voor medewerkers

Doel: krachten bundelen, bewustwording, inzet kwaliteiten, actie bottom- up en teambuilding.

1. Interactieve training 3 uur; bewustwording, ontwikkelingen zorg tussen nu en 5 jaar, kwaliteiten medewerkers en team, samenwerking
2. Belevingstraining 8 uur; wat gebeurt er met mij als mens wanneer ik afhankelijk word van zorg? Wat betekent dit voor 'mijn' cliënten/ patiënten?
3. Interactieve training 3 uur; borging, start actie en advies naar organisatie. Wat levert het ons en onze organisatie op wanneer de cliënt/ patiënt participeert in eigen zorgproces?

Overige mogelijkheden:

*Ziekenhuizen: verkorte vorm en aangepast programma
Managers en directie: verkorte vorm met focus op coachend leidinggeven.*

In nov. 2013 nog beperkt aantal mogelijkheden met 10% korting. 8 november gratis kennismakingsdag voor managers en opleiders zorg in Zevenbergen.

De Keerzijde voor mantelzorgers en verzorgenden afdelingen V&V

Doel: bewustwording, versterking dialoog en samenwerking.

Dag 9.00- 17.00 uur waarin focus op gezamenlijk doel, uitwisseling ervaringen, gezamenlijke belevingstraining en acties ter versterking samenwerking op afdeling.

Mogelijke data 2013:

27 november en 11 december in Zevenbergen.

De Keerzijde coachingsdagen voor mantelzorgers

Doel: Voorkoming mogelijke overbelasting, bewustwording, verbinding leggen tussen mantelzorgers, uitwisseling tips en adviezen, beleving bijzondere dag.

Dag 9.00- 17.00 uur waarin uitwisseling ervaringen, gezamenlijke belevingstraining en terugkoppeling naar eigen dagelijks handelen. Hoe belangrijk is regie over mijn leven voor mezelf? Welke zorg neem ik wel of juist niet over van degene die ik verzorg? Hoe blijf ik zelf in balans? Wat heb ik daarvoor nodig?

Veel medewerkers in de zorg worden automatisch binnen de familie ook mantelzorger waardoor overbelasting groot risico.

Mogelijke data 2013:

27 november en 11 december in Zevenbergen.

De Keerzijde voor Wmo verantwoordelijken en ketenpartners i.s.m. Telengy en Passie Blijft.

Doel: bewustwording en investering in decentralisatie/ transformatie vanuit de burger in samenspraak met alle betrokkenen.

Trajecten op maat waarin huidige ontwikkelingen, gesprekstechnieken, onderhandelen, gezamenlijke belevingstraining en uitwisseling ervaringen.

Ontwikkeld voor beleidsmedewerkers, B&W, managers, consulenten en ketenpartners.

Gratis kennismakingsdag:

13 december 2013 10.00- 17.00 uur in Zevenbergen.

Uitbreiding samenwerkingpartners en bijzondere initiatieven:

Omdenken De techniek van het omdenken en de ja-maar theorie. Zij zetten om in woorden wat wij in beleving laten ervaren. Zeer inspirerend: www.omdenken.nl en www.ja-maar.nl

Yvonne blogt Zorg blog van Yvonne Schoolderman. Ervarende deskundige die nooit zal accepteren dat er niet met, maar over patiënten gesproken wordt. Volg haar blog op www.yvonneblogt.wordpress.com

Telengy en Passie Blijft Gezamenlijk verzorgen wij trajecten voor Wmo- verantwoordelijken waarbij aanvulling van elkaars expertise en versterking van onze diensten. Meer info: www.telengy.nl en www.passieblijft.nl

Overige inspirerende samenwerkingspartners treft u aan op onze website. We zijn trots op onze verbinding met deze prachtige bedrijven, organisaties en mensen.

Uit de praktijk

Herma Klein Kranenberg is communicatiekundige en voormalig vrijwilliger bij de Stichting HELLP-syndroom, de Nederlandse patiëntenorganisatie van mensen die Pre-eclampsie of het HELLP-syndroom meemaakten. Als ervaringsdeskundige heeft zij, samen met artsen en onderzoekers, deelgenomen aan een expert-panel. Dit panel was onderdeel van een promotieonderzoek naar de implementatie van de NVOG-richtlijnen 'Hypertensieve aandoeningen in de zwangerschap' en 'Chronische hypertensie in de zwangerschap'. De bijdrage van Klein Kranenberg binnen dit panel richtte zich op de zorgvuldige communicatie tussen de diverse betrokken partijen. Zij heeft een publicatie in voorbereiding over PE/HELLP. Hierin komen zowel professionals als ervaringsdeskundigen aan het woord over deze ernstige zwangerschapscomplicatie.

In gesprek met mijn internist

Ingebouwd in kussens lig ik in mijn bed, luisterend naar geluiden in de verte. De verpleging bij de balie, het geruststellende gepruttel van de apparaten om me heen en de stevige tred van iemand op de gang. De morfinepomp heeft een heilzame maar tegelijkertijd versuffende werking, want pas als mijn hand wordt vastgepakt en ik verschrikt mijn ogen open, zie ik dat de internist op de rand van mijn bed zit.

Opgewekt kijkt hij me aan: 'Zo, dat ziet er een stuk beter uit, zeg! Je hebt ons aardig beziggehouden de afgelopen weken.' Glazig blik ik terug en knik maar zo'n beetje.

Hummend bladert hij door mijn patiëntenmap, knikt af en toe goedkeurend en zegt nog eens: 'Stukken beter, goed gedaan.' Of hij het in dit verband over zijn eigen inspanningen heeft of over mijn gedrag, is me niet helemaal duidelijk. Zijn positieve instelling en blijde gehum maakt wel meteen, onbedwingbaar bijna, een vonkje hoop bij me los. Gelukkig, het gaat beter met me. Zou dat dan ook de kans vergroten dat het ooit, toch nog een keer zal lukken, een zwangerschap met een goede afloop?

Voor ik het me realiseer, flap ik het eruit, de gedachte die me op de IC inviel en die me sindsdien niet meer loslaat. 'Dokter, wat denkt u, kan ik nog een keer zwanger worden?' Ik knijp mijn ogen half dicht terwijl ik hem aankijk, alsof ik zijn blik daarmee scherper kan doorgronden. De waarheid is dat ik nog steeds wazig zie, en amper de kracht heb om goed te focussen. Maar ondanks dit zie ik genoeg om te beseffen dat hij dit een waanzinnige vraag vindt. Of beter, dat hij het een waanzinnige vraag vindt om nu te beantwoorden.

'Patiënte ligt nog ziek te bed, is desalniettemin in gedachten al weer bezig met een eventuele volgende zwangerschap', zie ik hem denken. 'Mevrouw persisteert in haar wens om zwanger te worden', lees ik jaren later, in een brief van het ziekenhuis, bestemd voor mijn huisarts. We zijn dan inmiddels twee teleurstellende ervaringen rijker, met twee zwangerschappen die in een miskraam zijn geëindigd. Maar dat weet ik op dat moment allemaal nog niet.

De internist buigt zich wat ongelovig naar me toe, alsof hij me niet goed verstaan heeft. Ik stel de vraag nogmaals, merk dat mijn stem trilt maar ook onverzettelijkheid uitstraalt. Op deze vraag wil ik een antwoord, nu, vandaag. Mijn toekomst hangt hier vanaf. Hij kijkt naar me, laat zijn blik gaan over de infusen die nog aan mijn hand zitten, zucht eens diep alsof hij de volle reikwijdte van de vraag tot zich door wil laten dringen. Hij zwaait zijn lange benen van het bed en gaat staan. Hij neemt afstand, zie ik tussen mijn oogharen door. Hij wil niet te dichtbij zijn als hij antwoord geeft.

'Nou, ik denk dat het geen goed idee is, een nieuwe zwangerschap. Ik heb je zo ongeveer voor de hemelpoort weggehaald. Besef je wel hoe ziek je bent geweest? Het is gewoon een onaanvaardbaar risico voor jou om zwanger te worden.' Mijn verbouwereerde blik ziend, zegt hij het nogmaals, haast om te bezweren dat het ooit nog eens zal gebeuren. 'Nee, het lijkt me te riskant voor je, in jouw situatie.' Hij buigt voorover, geeft me nog een klein, onhandig klopje op mijn arm, knikt bemoedigend en vertrekt weer.

Ik blijf niet-begrijpend achter. Probeer zijn woorden tot me door te laten dringen, herhaal in gedachten dit korte gesprekje. Dan realiseer ik me wat de boodschap is. Ik stort in. Waar is Hein? Ik moet het hem vertellen. Ik bel, vertel huilend wat er is gebeurd. Hij vloekt. Hij is boos dat ik hier alleen lig, zonder iemand in de buurt om me op te vangen. Hij vindt het onverantwoord gedrag van de arts, om mij dat zomaar mee te delen. Ik beaam het, maar ik weet ook dat ik degene ben die de vraag heeft gesteld, en een antwoord eiste. Ik heb zelf de arts onder druk gezet om een uitspraak te doen.

Ruim een half jaar later zijn we samen op bezoek bij diezelfde internist. Ik vertel hem dat we, ondanks alle risico's en waarschuwingen, toch willen proberen zwanger te worden. Hij kijkt me aan, is stil. Dan zie ik zijn ogen vochtig worden. Hij slikt. 'Ik begrijp jullie wens en zal die ook respecteren. Ik hoop dat je ook begrijpt dat ik me erg bezorgd om je maak. Je bent zo ziek geweest dat ik me afvroeg of je het wel zou redden. Ik vind het gewoon moeilijk. Laten we hopen dat het goed mag gaan.'

Ik kijk naar hem, de ervaren arts, die meer weet over de gezondheidsrisico's dan ik feitelijk wil weten. Zijn twijfel en bezorgdheid ondergraven mijn toch al op drijfzand gegronde optimisme. Maar toch, zijn tranen verraden ook zijn betrokkenheid bij ons, en dat is precies genoeg om me aan vast te klampen. Ik vind zijn reactie groots.